

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121576052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121576052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Šalamúna a Mgr. Stanislavy Salajovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E. E., o zaplatenie 1 595,10 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/10/2022 – 132 zo dňa 10. 05. 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/10/2022 –132 zo dňa 10. 05. 2023 p o t v r d z u j e.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej v texte aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol (I. výrok). Ďalej žalovanej náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

1.1 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 16. 12. 2021 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.595,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.595,10 Eur od 15. 07. 2021 do zaplatenia. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Home Credit Slovakia, a. s. uzatvoril dňa 30. 03. 2017 so žalovanou Zmluvu č. 4703066426, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2.000 Eur. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a Obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu dňa 25. 01. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14. 07. 2021 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a. s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalovaná suma 1.595,10 Eur predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami (2.000 Eur) a úhradami žalovanej (404,90 Eur). Úrok z omeškania žiadal žalobca odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. K návrhu žalobca pripojil tieto listinné dôkazy: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 47030664265000 zo dňa 30. 03. 2017 spolu s Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. platnými od 01. 10. 2015, prehľad platieb žalovanej, Výzvu na splatenie celého úveru zo dňa 25. 01. 2019 spolu s podacím hárkom, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 07. 2021 spolu s prílohou a Oznámenie o postúpení

pohľadávky adresované žalovanej dňa 22. 07. 2021. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní podľa zák. č. 307/2016 Z. z. platobný rozkaz sp. zn. 4Up/1986/2021 zo dňa 27. 12. 2021, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk. Žalobca následne podal návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, preto sa platobný rozkaz podľa § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní zrušil a vec bola postúpená príslušnému oddeleniu na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

1.2 Po citácii ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „Občiansky zákonník“) súd prvej inštancie uviedol, že predloženú „Výzvu k splateniu celého úveru“ zo dňa 25. 01. 2019 podľa obsahu vyhodnotil ako zosplatenie úveru, t. j. uplatnenie práva požadovať zaplatenie celej pohľadávky z úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je zrejmé, že ňou právny predchodca žalobcu žiada zaplatenie celej dlžnej sumy vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s výkladom žalobcu, že by právny predchodca žalobcu touto výzvou upozornil na možnosť zosplatenia úveru o 15 dní. Zo znenia tejto výzvy vyplýva, že ňou právny predchodca žalobcu priamo žiada zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorú aj vyčíslil a nikde v tomto liste neupozorňuje na možnosť zosplatenia úveru. Naopak samotná výzva je výzvou na zaplatenie celej časti úveru v dôsledku omeškania s plnením podľa zmluvy. Ide teda o právny úkon podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v konaní nemal preukázané splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalobca ani na výzvu okresného súdu napriek svojmu tvrdeniu v písomnom podaní zo dňa 24. 03. 2023 nepreukázal, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na možnosť zosplatenia úveru najmenej 15 dní pred samotnou výzvou na zaplatenie celej dlžnej sumy. Vo svojom vyjadrení dokonca ani netvrdil, kedy by takáto výzva mala byť žalovanej odoslaná či doručovaná. Z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a bremena dôkazu o splnení podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie nemal preukázané platné zosplatenie predmetného spotrebiteľského úveru. Podľa súdu prvej inštancie účelom podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je ochrana spotrebiteľa v tom zmysle, že dáva spotrebiteľovi možnosť zvrátiť zosplatenie úveru a poskytuje mu časový priestor pre získanie väčšieho obnosu finančných prostriedkov pre splatenie celého dlhu. Žalobca však nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu žalovanej pred zosplatením úveru takúto možnosť dal.

1.3 Ďalej po citácii ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte aj „ZoSÚ“) súd prvej inštancie uviedol, že okresnému súdu bola predložená Zmluva o postúpení pohľadávok č. B2/2021, ktorú dňa 14. 07. 2021 uzatvoril žalobca so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a na základe ktorej mala byť žalovaná pohľadávka postúpená žalobcovi s účinnosťou ku dňu 19. 07. 2021. V zmysle § 17 ods. 2 ZoSÚ postúpiť možno iba splatnú pohľadávku zo spotrebiteľského úveru. Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok aj s prílohou právny predchodca žalobcu mal žalobcovi postúpiť celú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd prvej inštancie vyhodnotil zosplatenie úveru zo dňa 25. 01. 2019 ako neplatné. Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy doposiaľ nenastala. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie vyhodnotil aj postúpenie žalovanej pohľadávky ako neplatné pre rozpor s § 17 ZoSÚ. Žalobca sa teda nestal veriteľom žalovanej pohľadávky a nie je aktívne vecne legitimovaný pre žalovanie tejto pohľadávky. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

1.4 Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že aj keby došlo k platnému zosplateniu úveru a platnému postúpeniu pohľadávky z úveru, považoval pohľadávku žalovanú v tomto konaní za premlčanú. Z prehľadu úhrad žalovanej vyplynulo, že prvou splátkou, s ktorou bola žalovaná v omeškaní viac ako o 3 mesiace, bola splátka splatná dňa 15. 03. 2018. Právny predchodca žalobcu si teda prvýkrát mohol uplatniť právo na zaplatenie celej dlžnej sumy zo zmluvy o úvere dňa 16. 06. 2018. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka v prípade zosplatenia spotrebiteľského úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť dňom 17. 06. 2018 a uplynula dňom 17. 06. 2021. Žaloba bola podaná dňa 16. 12. 2021, teda po uplynutí premlčacej doby. Keďže však súd prvej inštancie nepovažoval zosplatenie úveru za platné, premlčacia doba plynula podľa záverov súdu pri každej splátke samostatne. Nakoľko však žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, okresný súd premlčanie jednotlivých splátok ďalej neskúmal.

1.5 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“). V zmysle § 255 ods. 1 CSP by

žalovanej ako úspešnej v tomto konaní vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže však žalovanej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie jej náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku v celom rozsahu podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

2.1 Žalobca považoval za skutkovo nesporné, že možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť bola medzi zmluvnými stranami riadne dojednaná a dlžník bol v omeškaní s plnením viac ako troch splátok. Žalobca poukázal na to, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 25. 01. 2019 (ktoré žalobca priložil priamo k žalobe), pričom postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 25. 01. 2019 upozornil žalovanú, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovanú týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Žalobca pre úplnosť poukázal aj na to, že postupca žalovanú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec svojich zákonných povinností upozorňoval žalovanú aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru - tieto skutočnosti boli pritom počas celého konania nesporné. Ako však podľa neho vyplýva z vyššie uvedeného, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez ohľadu na vykonanie týchto výziev postupcom, nakoľko postupca v podaní zo dňa 25. 01. 2019 dodržal všetky zákonné náležitosti, ktoré mu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ukladá.

2.2 Ďalej žalobca uviedol, že aj pre prípad, že by sa s týmto právnym názorom žalobcu odvolací súd nestotožnil, nemožno podľa názoru žalobcu hľadiť na postúpenie pohľadávky optikou, ktorú zvolil okresný súd v napadnutom rozsudku. Žalobca uviedol, že výklad, ktorý okresný súd zvolil pri posudzovaní postúpenia pohľadávky, je podľa názoru žalobcu prísne formalistický a reštriktívny, pričom takýto výklad s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít je potrebné v súkromnoprávných vzťahoch dôrazne odmietnuť, nakoľko sa preferuje platnosť právneho úkonu oproti neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú oba výklady. Neplatnosť právneho úkonu má byť teda skôr výnimkou, nie pravidlom, pričom táto téza nie je nijak limitovaná spotrebiteľským charakterom sporu. Na toto pravidlo poukazuje žalobca aj v súvislosti s platnosťou jednotlivých dojednaní zmluvných strán, aj pokiaľ ide o platné vyhlásenie splatnosti. Žalobca následne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/53/2020 zo dňa 31. 05. 2021, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/20/2021 zo dňa 13. 09. 2022 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/31/2020 zo dňa 03. 09. 2020. Zdôraznil, že ak súd prvej inštancie dospel k záveru, s ktorým sa žalobca nestotožňuje – a síce, že postupca nebol oprávnený vyhlásiť splatnosť úveru – potom táto skutočnosť v žiadnom prípade neznamená neplatnosť postúpenia celej postúpenej pohľadávky a okresný súd mal (a mohol) žalobcovi priznať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku. Žalobca mal za to, že s ohľadom na to, že pre rozsudok je v zmysle § 217 ods. 1 CSP rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, nemožno mať potom podľa názoru žalobcu žiadne pochybnosti o splatnosti splátok úveru splatných do dňa 10. 05. 2023 (do dňa vydania rozsudku), čo predstavuje žalobcom uplatnený nárok v celosti, keďže si uplatnil nárok výlučne na postúpenú istinu pohľadávky. Následne žalobca zdôraznil, že v zmysle uvedeného tak bez ohľadu na právny názor okresného súdu ohľadom neplatnosti vyhlásenia splatnosti úveru (s ktorým sa však žalobca nestotožňuje) súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak napriek tomu zamietol podanú žalobu v celom rozsahu.

2.3 Po citácii z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/70/2021 zo dňa 21. 11. 2022 ďalej žalobca uviedol, že ak bol postúpený celkový objem pohľadávky titulom platnej zmluvy (a na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky), za predpokladu, že aj jednotlivé splatné a neuhradené splátky sú pohľadávkami v pravom slova zmysle (možno s nimi takto nakladať), potom záver súdu prvej inštancie o neplatnom postúpení pohľadávky – nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, resp. o

nedôvodnosti uplatneného nároku, sa žalobcovi zákonite javia ako nesprávne. Po citácii R 119/2013, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obo 1/2009, rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Odo 293/2002, rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Odo/201/2004, rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 21 Cdo 1328/2007 žalobca s poukazom na účinky postúpenia pohľadávky voči žalovanej naďalej zastával názor, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo platne. Napriek uvedenému si žalobca dovolil pre úplnosť uviesť, že podľa jeho názoru aj v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok (čo v tomto prípade podľa názoru žalobcu nenastalo), by žalobca mal na základe oznámenia o postúpení pohľadávky aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie pohľadávky v tomto konaní – keďže účinkom oznámenia o postúpení pohľadávky je skutočnosť, že dlžník (žalovaná) môže doceliť zánik záväzku plnením postupcovi, ako aj postupníkovi (bez ohľadu na platnosť, alebo neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky), a to bez obavy, že by jeho plnenie predstavovalo bezdôvodné obohatenie jedného z takto domnelých veriteľov (v prípade nejasností ohľadom platnosti postúpenia pohľadávky). Oznámenie o postúpení pohľadávky vykonané postupcom tak slúži najmä na ochranu dlžníka – ktorý môže doceliť zánik záväzku jeho splnením tak plnením postupcovi, ako aj postupníkovi, pričom takéto plnenie nemôže byť bezdôvodným obohatením ktoréhokoľvek z domnelých veriteľov – v dôsledku čoho prislúcha aktívna legitimácia na uplatňovanie pohľadávky postupníkovi (ktorého určil postupca v oznámení o postúpení pohľadávky).

2.4 Ďalej po citácii rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 32Cdo/4511/2009, rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 29Cdo/4868/2009 žalobca uviedol, že podstatou oznámenia o postúpení pohľadávky je, že zakladá dlžníkovi – žalovanej - povinnosť plniť postupníkovi – žalobcovi (bez ohľadu na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok) a tým zakladá jeho aktívnu vecnú legitimáciu v konaní o zaplatenie takto postúpenej pohľadávky. Prípadná neplatnosť zmluvy o postúpení je výhradne vecou sporu medzi postupcom a postupníkom – ktorý však ničím neovplyvňuje povinnosť dlžníka plniť svoj záväzok – na základe oznámenia o postúpení pohľadávky vykonaného postupcom na účet postupníka – pričom takéto plnenie postupníkovi nie je bezdôvodným obohatením ani v prípade neplatnosti postúpenia pohľadávky, keďže dlžník plnil podľa § 526 Občianskeho zákonníka a spôsobil tak zánik záväzku (napriek prípadnej neplatnosti postúpenia). Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom a žaloba je v uplatnenom rozsahu dôvodná, a to aj pre prípad, ak by k platnému vyhláseniu splatnosti nedošlo.

2.5 Ďalej žalobca uviedol, že je potrebné zaujať aj stanovisko k bodu 14. odôvodnenia, kde súd prvej inštancie uviedol, že aj pre prípad platného vyhlásenia splatnosti úveru a platného postúpenia pohľadávky, by okresný súd považoval žalobcom uplatnený nárok za premlčaný. Podľa žalobcu právny názor súdu prvej inštancie vo vzťahu k počítaniu premlčacej doby však nie je správny. Postupca podľa neho podaním zo dňa 25. 01. 2019 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. K tomuto dátumu už mal splnené podmienky omeškania s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Splatnosť splátky bola vždy k 19. dňu. To znamená, že v čase výzvy postupcu tento mohol vyhlásiť splatnosť pre splátku splatnú 19. 10. 2018 (3 a viac splátok = január 2019, december 2018, november 2018, október 2018). Po citácii uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/61/2022 zo dňa 25. 04. 2023 mal žalobca za to, že na základe uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začala plynúť dňa 20. 01. 2019 (prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh) a uplynula by 20. 01. 2022 – podaniu žaloby však došlo dňa 16. 12. 2021. Žaloba tak bola podaná jednoznačne včas, a to aj bez nutnosti aplikácie osobitného zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého v čase od vyhlásenia účinnosti tohto zákona do 30. 04. 2020 lehoty neplynuli (spolu 35 dní). Na záver žalobca zdôraznil, že na základe vyššie uvedeného - za nesporného skutkového stavu veci, preukázaného nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovanej, ako aj uplatnenia nároku výlučne v podobe nesplatennej istiny mal za to, že jeho nárok uplatnený touto žalobou je dôvodný a že žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu na plnenie v zmysle platnej zmluvy o postúpení pohľadávky.

2.6 Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčísľil trovy konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. V dôsledku podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario, len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené v štádiu prvoinštančného konania a ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie správne a náležite zisteného skutkového stavu a neboli naplnené procesné predpoklady zo strany odvolacieho súdu dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3, v spojení s ustanovením § 366 CSP).

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovvej časti, tak aj v časti odôvodnenia a zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámce uvedeného k zásadným odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza:

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. V spotrebiteľských vzťahoch pri konštatovaní platnosti či neplatnosti postúpenia pohľadávky z dodávateľa na ďalší subjekt, je nutné okrem všeobecných ustanovení § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka zohľadniť aj osobitnú právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských úverov, ktorá na daný právny vzťah dopadá. Súd prvej inštancie správne nárok právne posúdil aj podľa ZoSÚ a právne kvalifikoval úverový vzťah ako spotrebiteľský úver. Všeobecné hmotnoprávne podmienky platného postúpenia pohľadávky vyplývajú z lex generalis - z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Osobitné zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských vzťahoch však vyplývajú aj z uvedenej právnej úpravy spotrebiteľských úverov, ktorú je nevyhnutné zohľadniť. Vyššie

citované ustanovenie § 17 ods. 1 ZoSÚ stanovuje, že veriteľ môže práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu, len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a sú kumulatívne splnené obe podmienky presne špecifikované pod písmenami a/ a b/ tohto zákonného ustanovenia, teda súčasne ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a súčasne prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie, zohľadňujúc zákonné znenie ustanovenia § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ potom správne vychádzal z premisy, že predpokladom platnosti postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru je predošlé platné zosplatnenie pohľadávky.

13. Odvolací súd poznamenáva, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu v spore spochybnený ani zo strany žalobcu nebol. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné zosplatnenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

14. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie § 565 Občianskeho zákonníka neúčinné. Z uvedeného vyplýva, že upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva dodávateľa musí byť ešte pred jednostranným úkonom, ktorým dodávateľ požiadal spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky naraz v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, a teda dodávateľ nemôže jedným (tým istým) úkonom upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zároveň uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky naraz.

15. Upozornenie spotrebiteľa dodávateľom je podstatným vzhľadom na to, že spotrebiteľ na základe upozornenia dodávateľa môže zaplatiť splátku, s ktorou je v omeškaní, a tým odvrátiť následky nezaplatenia splatnej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

16. Pokiaľ ide o zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby bolo vyhlásenie mimoriadne

splatnosti úveru právne účinné, odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že tieto zákonné podmienky splnené neboli. Žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno preukázania, že jeho právny predchodca, ako veriteľ, pred tým, ako si uplatní právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, preukázateľne v zmysle zákonných požiadaviek z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaslal predchádzajúcu výzvu adresovanú žalovanej, ako dlžníčke (spotrebiteľke) s výslovným upozornením, že pokiaľ v lehote nie kratšej ako 15 dní nezaplatí omeškané splátky, bude veriteľ oprávnený uplatniť si právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

17. V posudzovanej veci žalobca uviedol všetky rozhodné skutočnosti a zároveň súd prvej inštancie poskytol žalobcovi aj adekvátny priestor na to, aby opísal a preukázal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa zosplatnenia úveru, t.j. ako boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to doručenie upozornenia dlžníka na možné zosplatnenie minimálne 15 dní pred samotným zosplatnením úveru (viď výzva súdu prvej inštancie zo dňa 19. 01. 2023; č. I. 83 spisu).

18. Z obsahu vykonaného dokazovania a predložených listinných dôkazov odvolací súd konštatuje, že žalobca listine preukázal, že bola právnym predchodcom žalobcu doručená žalovanej len listina - podanie zo dňa 25. 10. 2019, označená ako „Výzva k splateniu celého dlhu“, ktorou veriteľ žalovaný, ako svoju dlžníčku, už upovedomil o skutočnosti, že využil svoje oprávnenie a zosplatnil celý úver (čo jednoznačne vyplýva aj z označenia tohto podania, ako výzva k splateniu celého (teda rozumej už zosplatneného) úveru, ako aj z samotného obsahu tohto písomného podania, v ktorom je obsiahnuté, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z konkrétneho úveru, veriteľ vyzýva dlžníčku k splateniu „celého úveru“ čerpaného na základe tejto zmluvy. Zároveň žalovaný veriteľ týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade celej pohľadávky, nemožno preto mať za to, že ide o dodatočne poskytnutú lehotu v zmysle výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá má predchádzať zosplatneniu celého úveru a ktorá je veriteľom dlžníkovi poskytnutá práve za účelom dodatočným eventuálnym uhradeným zameškaných splátok (nie celého dlhu) predísť možnosti veriteľa zosplatniť celý úver. Je potom nutné plne prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predchádzajúcu zosplatneniu celého úveru skutočne a preukázateľne žalovanej, ako spotrebiteľke, doručil.

19. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní musíme rozlišovať procesnú legitímáciu a vecnú legitímáciu. Procesnou legitímáciou rozumieme oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitímáciou rozumieme z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitímácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní. Vecná legitímácia má význam v každom sporovom konaní. Nedostatok vecnej legitímácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konaní.

20. Možno potom zhrnúť, že správny bol záver súdu prvej inštancie, ktorý založil svoje rozhodnutie na závere, že súčasný žalobca nie je v danom spore aktívne legitimovaným a nositeľom práv z predmetnej pohľadávky. Odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jeho právny predchodca ako veriteľ upozornil žalovanú (spotrebiteľa) na uplatnenie práva v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pričom v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru a taktiež sa nejednalo ani o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto postúpenie pohľadávky s odkazom na Zmluvu o postúpení pohľadávok č. B2/2021 zo dňa 14. 07. 2021 (č. I. 10 - 14 spisu) bolo neplatné pre rozpor so zákonom (§ 17 ZoSÚ) v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a teda správne dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Odvolací súd zdôrazňuje, že ak žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v konaní, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože na neho nebolo platným a zákonným spôsobom prevedené právo, ktorého sa v spore voči žalovanej domáha a nemožno mu tak priznať ani len čiastočné plnenie voči žalovanej.

22. V závere odvolací súd konštatuje, že s ďalšími námietkami, resp. argumentmi žalobcu uvedené v odvolaní sa nezaoberal (najmä teda čo sa týka nadbytočného posúdenia premlčania súdom prvej inštancie – bod 14 napadnutého rozhodnutia), nakoľko v intencii zabezpečenia práva na spravodlivý proces a z hľadiska merita odvolacieho konania sú bez právnej relevancie (pozri napríklad rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 358/09, III. ÚS 314/2018).

23. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok), pretože súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovanej v prvoinštančnom konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie jej náhradu trov konania správne nepriznal.

24. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“ V tomto prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, zásadne by teda mala nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanej v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.